

EVANGÉLIUMI HIRNÖK

Official Organ of the
Hungarian Baptist
Union of America

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS MONDÁ: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogányok között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar
Baptista Szövetség
hivatalos tudósítója

HOZZÁSZÓLÁS

A \$25,000-OS KAMPÁNY ÜGYÉHEZ

A Szövetségünk elnöke és az E. H. fő-szerkesztője, a november 1-i lapszámban arra kért, hogy szóljunk hozzá ehhez a szent mozgalomhoz. Engem kissé meglepett az a hír, hogy idáig, hivatalosan csak két gyülekezet tette magáévá a konvenció erre vonatkozó egyhangú határozatát. Én úgy értettem és fogtam fel a dolgot, hogy amikor gyülekezetünk pásztorai és delegátusai az évi nagygyűlésről hazaérkeznek, az első havi gyűlésen már mindenütt komolyan foglalkozunk evvel a sürgős és valóban igen fontos ügygel.

Mi ezt Bridgeporton megtettük. A konvención megválasztott kerületi szakbizottsági tagot, Szántó József testvérünket meghallgattuk, aki nagy hozzáértéssel, elindította közöttünk a munkát. Maga mellé választott egy segítőt, Molnár Géza testvérünk személyében s miután az ügyet, annak jelentőségét és fontosságát előadták, — nemcsak Bridgeporton, hanem Wallingfordon és So. Norwalkon is, Isten segítségével, elindult a gyűjtés.

Örömmel jelentjük, hogy Bridgeporton idáig összegyűlt kézpénzben \$500,00, azaz ötszáz dollár és ígéretekben \$400,00, azaz négyszáz dollár. Tehát idáig **\$900,00** a gyűjtés eredménye.

Mi itt nem állunk meg, a gyűjtés folyik tovább. Az ügy Istenünkké. Őreá bizuk magunkat s hisszük, hogy még többen hozzájárulnak s ez az itt közölt összeg a végső számolásnál sokkal nagyobb lesz.

Örömmel jelentjük azt is, hogy a kis South Norwalki gyülekezet \$280,00-t jegyzett elő a kampányhoz. Ebből már \$100,00 be is küldetett a pénztárba.

Kedves Testvéreim! Legyen ez az ügy minden gyülekezetnek szent ügye. Tegyük meg azt, amit megtehetünk, mentől előbb.

Az Ur tudja, hogy mit tehetünk. És, ahogy a gyűjtés elindul s a pénz bejő, küldjük azt a Szövetség pénztárába. A pénztáros, akit Szövetségünk megbízott és felhatalmazott ennek a pénznek is a kezelésére, én, alulírott vagyok. Igérem, hogy az E. H.-ben időről-időre, pontosan jelentést teszek az adakozásokról. De felkérem a kampány irányítóit és a gyülekezeteket arra, hogy a pénzgyűjtésnél vigyázzanak a gyűjtőikre pontos vezetésére, hogy annak idején pontosan tudjuk nyugtázni az adakozásokat.

Előre az Urért és Szövetségünkért!

Rev. STUMPF Árpád, 14 Silliman Ave.,
Bridgeport, conn.

Gyönyörű hozzászólás ez. Szebbet nem is várhattunk volna. Ilyesvalamire gondoltunk, amikor mult számunkban, a felhívást leközlöttük. Bridgeporti gyülekezetünk nem a legnagyobb. A so. norwalki még annak egy harmad része sincsen. És mégis, milyen magasztos példát mutatnak mindnyájunknak. Kövessük ezt a szép példát! Ha követjük, akkor egy hónapon belül együtt lesz a 25,000 dollár.

Kérünk ehhez hasonló hozzászólást a december elsejei számunk részére. Ki lesz a következő? (Szerk.)

SZIVES ELNÉZÉST KÉRÜNK!

Ebből a kiadásból, — lapunk túltömöttsége miatt, — hogy az aktuális és különlegesen fontos cikkeket és tudósításokat megjelentethessük, több más tudósítást, köztük a miszsiói híreket is, — kénytelenek voltunk december elsejei számunkra hagyni. Bizonyosan megértésre találunk az érdekelt gyülekezeteknél, cikkíróinknál s olvasóinknál. Szerk.

HÁLA ÉS HÜSÉG

"Dicsőítétek velem az Urat és magasztaljuk együtt az Ő nevét!" Zsolt. 34:3.

"Hálákat adván mindenkör mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében, az Istennek és Atyának." Ef. 5:20.

"Mert milyen hálával is fizethetünk Istennek . . . ?" Thess. I. 3:9a.

"Annakokaért Ő általa (Jézus Krisztus által) vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az Ő nevével vállalt tevé ajkának gyümölcsét. A jótékony-ságról pedig és az adakozásról, el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban győnyörködik az Isten." Zsid. 13:15-16.

A hűséges hívő egyén természet-szerűleg hálás. A hála és a hűség iker-testvérek. A hálás lélek hűséges az Urhoz. Az igazán megtért lelkület hálás magatartása nemcsak nemes jellemből, hanem józan észjárásból is fakad. A hála és hűség nagyon jól jövedelmező lelki befektetés az ember számára. A hálátlan-ság és a hűtlenség viszont, mindig lelki kárral és kipótolhatatlan veszteséggel jár. A józan és bölcs hívő tehát arra igyekszik, hogy mennél hűségesebben és hálásabban járjon el, mert annál több áldást nyer Istentől.

Az érző szív, a látó szem, a halló fül, a megértő elme és az élő hit állandóan részese az Isten sokféle, csodás áldásának, miért is igyekszik még érzőbb, még látóbb, még megértőbb, még hívőbb lenni és következképpen, még többet nyer és még jobban ragaszkodik Istenhez. A hálás kebel folytonosan gyarapodó hűséggel juttatja kifejezésre háláját.

A hálában hűség rejlik és a hűségből hála fakad.

Egy nemes római polgár egyszer, vadászás közben, egy szenvedő oroszlánra talált az erdő mélyén. A szerencsétlenül járt vadállat oly tehetetlennek látszott, hogy a vadásznak megesett a szive rajta. Ahelyett, hogy megölte volna, kimosta és bekötözte sebeit, miközben az oroszlán, hálában nyalta jóltevőjének a kezét. A vadász megsimogatta a beteg állatot és tovább ment. Ez a nemes római ember, később meghalotta az evangéliumot, megtért és keresztyénné lett. A császár szörnyen felbőszült és megparancsolta, hogy dobják őt az oroszlánok elé. Ki is választották a legnagyobb oroszlánnak a ketrecét és belökték a halálraítelt hűséges keresztyént, aki kész volt életével és vérével megpecsételni a hitét.

Az oroszlán azonban ahelyett, hogy ráugrott volna és fogaival szétmarcangolta volna őt, alázatosan az ember lábai elé feküdt és hálában nyaldosta a kezét. Vizsgálat után rájöttek, hogy ugyanaz a vadállat volt, amellyel a mártírságra ítelt keresztyén, valamikor irgalmaságot cselekedett.

A császár a hallatlan csodára, megkegyelmezett a keresztyénnek és odaajándékozta néki az oroszlánt. A hálás vadállat haláláig hűségesen ragaszkodott jóltevőjéhez.

Mennyivel több jót cselekszik az Isten az emberiséggel állandóan s az emberek mégis milyen hálátlanok a Gondviselővel szemben! Ráillik a mai állapotokra is az elkeseredett ősrégi prófétai kifakadás: "Halljátok, egek és vedd füleidbe, föld! Mert az Ur szól: Fiakat neveltem s méltóságra emeltem és ők elpártolának tőlem. Az ökök ismeri gazdáját és a számár az ő urának jászlát; Izrael nem ismeri, az én népem nem figyel reá! Oh gonosz nemzetség, hamissággal megterhelte a népet, gonosz mag, nemtelen fiak! Elhagyták az Urat, megutálták az Ur szentjét és elfordultak tőle." Ézs. 1:2-4.

Ne mondja senki azt, hogy ő hálás, aki elfordult Istentől. Amerika népe sem lehet igazán hálás, ha hűtlen az Istennel szemben és nem szolgálja Őt. Az ősök hálásak voltak és

hálájukat hűséges ragaszkodásukkal bizonyították be.

A washingtoni (D. C.) Országház falán diszeleg egy festmény, melynek címe: "A zarándokok hajóraszállása." Azoknak a hajóraszállását örökíti meg a művész, akik a legelső amerikai bevándorlók voltak. A kép azt mutatja, hogy mielőtt a hajó elhagyta volna a kikötőt és nekiindult volna a veszedelmes, hosszú tengeri utnak, a zarándokok térdre hullottak a fedélzeten és kérték Isten segédelmét, hogy biztonságban érjenek Amerikába.

Mindnyájan jól tudjuk, hogy 1620 december 11-én, meg is érkeztek Amerikába és kikötöttek Plymouthnál, ahol ismét térdre borulva adtak hálát. Pedig nem valami biztató, rózsás jövő állott előttük!

Amerika abban az időben rémséges vadon volt. Sűrű bozót és gaz, cserje és inda, erdőség és mocsár, félelmes idegen vidék és veszedelmes rengeteg fogadta az érkezőt és állta el a vándor útját mindenütt. Vérengző vadállatok, mérges kigyók és ellenséges indiánok leskelődtek innen is, onnan is a sűrűségből. De a zarándokok bátran partraszálltak mégis és Isten segédelmében bizva, letelepedtek az új világban.

Az első télen úgy utközben, mint megérkezésük és letelepedésük után, sokat szenvedtek. Éhség, betegség, ruhátlanság és hideg pusztította őket. Majdnem felük elhullott a sok nyomoruság miatt. Nem volt sem megfelelő lakásuk, sem rendes ruhájuk, sem tisztességes butoruk, sem elegendő ételük és orvosságuk, sem semmiféle felszerelésük, — de azért mégis kitartottak és hűek maradtak Istenhez.

Végül csak eljött a tavasz. Az első tavasz az Új Világban. Átküzdöttek valahogyan az első nyarat is. Megérték az őszt is, az első boldog őszt, amikor betakaríthatták a termést, amit vetettek. Első gondolatuk az volt, hogy Isten jóságáért hálát adjanak. Bár még mindig sok minden hiányzott és a termés sem volt tulságosan bőséges, mégis nagyon hálásak voltak. Hűséges lelkületük nem ismert hálátlanságot soha!

Közben a vadont is megismerték egykissé és megbarátkoztak az indiánokkal is. Az indiánok adtak nekik néhány cső kukoricát és más, eddig ismeretlen veteményt, valamint megmutatták, hogy miként kell azokat termelni. Mikor tehát betakarították a termést, meghívták az indiánokat is vendégségbe, akik őt özet és jósok vadpulykát hoztak. Együttes lakomát rendeztek tehát és úgy dicsőítették az Istent, hálált szívvél.

A szegény zarándokok nagyon hálásak voltak Istennek, az élet legszükségesebb javaiért is. Nem volt kényelmes otthonuk, hanem a leg egyszerűbb fakunyhókban laktak. Fényes butoruk sem volt. Cifra ruhát sem viselhettek. Villanylámpáról nem is álmodhattak. Mosógépéről, gázkályháról, központi fűtésről, kövezett utról, vonatról, villamosvasutáról, automobilról, repülőgépről, ragyogó amerikai világvárosokról, — minőkben mi lakunk, — halvány sejtelmük sem volt. Mégis hálásak voltak.

A zarándokoknak még gyermekeik tündérmeséiben sem léteztek azok a csodák, amelyekkel Isten minket elhalmozott és amelyek előttünk egész természetesen, megszokottak. A kényelem és a bőség mindennapi a mi életünkben. Mégis hálátlanok vagyunk.

Igaz, hogy minden esztendő novemberének negyedik csütörtökjén "Hálaadásnap"-ot ünneplünk, ami nagyon szép. De az nem szép, hogy az összes többi napokon oly hálátlanok vagyunk és annyit panaszkodunk. Eddig mi itt, a modern Amerikában, hej, de szerencsések vagyunk! Olyan jó dolgunk van a világ többi népeihez képest, hogy el sem képzelhetjük. Nem azért, mintha jobbak volnánk azoknál, akik annyit nélkülöznek és szenvednek!

Mi semmivel sem vagyunk jobbak

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZÉSI INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal a magyarság
szolgálatára

3929 LORAIN AVE. Cleveland, O.
Telefon: ME1rose 3075-3076

másoknál. Sőt, sok tekintetben, — rosszabbak vagyunk! Csupán az Isten jobb mihozzánk és irgalmasabb velünk szemben. Megháláljuk-e Néki? Ha igen, akkor hűségesek vagyunk Hozzá.

Isten iránti hálánkat nem csupán csillogó szavak, szép imák és áhítatos fejbólogatások által fejezzük ki, hanem sokkalta inkább és igazabban, hűséges életeljárásunk által.

Ha hűséges vagy a magyarnyelvű baptista hívő gyülekezethez, laphoz, közösséghez, ügyszó és támogatókat, akkor hálás vagy azokért az Urnak és csakis úgy lehetsz hálás.

Ha hűséges vagy az adakozásban, akkor hálás vagy Isten adományaiért és Krisztus áldozatáért.

Ha hűséges vagy a hitéletben, akkor hálás vagy a Megváltásért.

Ha hűséges vagy a keresztyén szolgálatban, akkor hálás vagy a megtérésért.

Ha hűséges és pontos vagy az istentiszteleteken és imaórákon, valamint más missziói és evangéliumi összejöveteleken való megjelenésben, akkor hálás vagy az igehirdetésért és az evangéliumi áldásokért.

Amilyen hűséges vagy, olyan hálás vagy. A hűtlen szív nem lehet hálás. A hálás hívő nem lehet hűtlen. Hálás vagy-e?

Dr. BUDAY-GRUBER Károly

ISTENTISZTELETEK A FORD GYÁRVÁLLALATNÁL.

Sok jót is lehet olvasni, hallani a Ford Motor Co. -nak életéről, de a legszebb az, hogy minden pénteken reggel 7-órakor istentiszteleteket tartanak a gyár különböző telepein. Azért tartják reggel 7-órakor az istentiszteleteket, mert a munkások abban az időpontban váltják fel egymást és így a hazamenő, valamint a munkába érkező munkásoknak egyformán van alkalmuk az istentiszteleteken résztvenni. Rendes, nyomtatott programjuk van. Prédikáció, ima, ének, sőt vallásos költemények elszavalása és bizonyoságtételek is vannak a programon.

Szép munka. Áldást kívánunk minden tevékenységükre. A mi gyülekezeteink tagjai számára, fenséges alkalom ez Istenországa építésére.

CLEVELAND, West. O. — The young People of the West Side Hungarian Baptist Church, Cleveland, O., had a social October 28, 1944, to introduce their new officers: President, Alex Matis; Vice President, Samuel Vura; Secretary, Ruth Vura; and Treasurer, Helen Matis. The program included the following: Scripture by Samuel Vura; Vocal solo by Lidia Gallo of the West Czechoslovakian Baptist Church, Cleveland; Xylophone solo by Bessie Bohatec of the West Czechoslovakian Baptist Church; a poem by Alex Matis; a duet by Ruth Vura and Alex Matis; a poem by William Vura; a duet by the Fulop Family of Huntsburg; a solo by Ruth Vura; a piano duet by Balla sisters of Akron; the introduction of officers by Dr. C. B. Gruber, pastor, and slides by Rev. Balla of Akron. Besides this, however, the most interesting episode of the evening was a talk to the youth by Mrs. Edith McGruder, Director of Evangelism and Education among the Baptist Youth in Cleveland. Her speech was one of most importance to the listening young people.

We had many out of town guests. Indeed it was a most enjoyable night for all who attended.

Ruth VURA, Secretary to Young People.

GRATULÁLUNK Vura Ruth szép sikeréhez, aki egy clevelandi zeneiskolának a hallgatója és aki kitűnő hangjával, megnyerte a kétezredolláros ösztöndíjat. A jó Isten segítse nővérünket a további tanulásban. Sok sikert, áldást kívánunk Istentől. Az egyik helyi, angolnyelvű lap, a következőket írja Ruthról:

VURA WINS AWARD

Remember the girl with the golden voice and sparkling smile? She has done well for herself again by winning a \$2,000 scholarship to Flora Stone Mather Col-

Az akroni és wadsworthi (O.) gyülekezetek megvételre keresnek EVANGÉLIUMI KARÉNEKES könyveket. Ha valahol volna ilyen könyv heverőben, az ár megjelölésével, tudassanak minket az alábbi címen: Rev. George BALLA, 410 E. Crossier St., AKRON 11., Ohio.

lege. At the present time she is the secretary at Ridge Road School and is studying voice at the Cleveland Institute of Music.

The coming of June, 1945, will mark the beginning of four more years of musical education. Congratulation and good luck to Ruth Vura.

MENYEGZŐ PERTH AMBOYBAN

Sgt. Csete Bálint és Sgt. Vervoort Alida holtiglani hűséget esküdtek egymásnak 1944 november 2-án este, nagyszámú közönség előtt, a perth amboyi magyar baptista templomban. Az esketési szertartást a gyülekezet pásztorja, Rev. Kinda Sándor tv. végezte. Közreműködtek a következő lelkimunkások: Rev. Major Mihály, Rev. Révész László, Rev. Kecskés Gábor és Rev. Honesko Gyula prédikátor testvérek. A menyegzői vacsorára az egész gyülekezet hivatalos volt. Ezenkívül sok más vendég is volt a menyegzőn.

Ez volt az első katonai esküvő gyülekezetünkben. Csete Bálint tv. két és fél évet szolgált Alaskában: menyasszonya WAC és a Grenier Fielden, New Hampshire államban teljesít szolgálatot. A rövid szabadság után, mind a ketten visszatértek katonai szolgálati helyükre. A jó Isten áldását kívánjuk a házaspárra.

A rendkívüli esküvőről, nagyon meleg sorokban emlékezett meg az angolnyelvű helyi lap is.

WADSWORTH, OHIO.

TAYLOR Gizella tv.-nő, a közismert Taylor család leánya, ez ősz folyamán megkezdte misszió-iskolai tanulmányait a Cleveland Bible College-ban. Ezt örömmel közöljük, amennyiben ő az első, aki erről a munkaföldről, az Ur munkájára kívánja szentelni életét. Tudjuk, hogy az édesanyjának sok imája áll mögötte, de az itteni testvériség általános imája és jókívánsága, vele lesz a jövőben is. Bár adná az Ur, hogy mások is hasonló lépésre határoznák el magukat, hogy mennél több k. ifju szentelné életét az Ur szolgálatára.

A JEGYZŐKÖNYVEK ELKÉSZÜLTEK!

Szeretettel tudomására hozzuk mindenkinek, hogy az 1943 és 1944-évi konvencióról felvett jegyzőkönyvek, közhasználatra elkészültek. Ha valaki még nem kapott volna, az irjon Rev. KINDA Sándor testvérnek a következő címen: 357 Alpine Ave., PERTH AMBOY, N. J.

Evangéliumi Hírnök**GOSPEL MESSENGER**Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
7 East Buchtel Ave. Akron, O.

Megjelenik havonta kétszer

Felelős szerkesztő—Editor-in-Chief

Rev. Adalbert M. Petre

955 Merrill Ave. Lincoln Park, 25
DETROIT, Mich.

Társszerkesztők—Assistant Editors

Dr. Charles B. Gruber

2502 — C Baldwin, Cleveland 4., O.

RE. Gabriel Fodor

140 Early Road, Youngstown 8., O.

Rev. Alexander Kinda

357 Alpine St., Perth Amboy, N. J.

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3, 1879.Accepted for mailing at the special rate
of postage as provided in Section 1103,
Act of October 3, 1917**ELŐFIZETÉSI ÁRA**

Egész évre: \$2.00 Félévre: \$1.00

SUBSCRIPTION FEE:

\$2.00 per year \$1.00 per half year

**A SZERKESZTŐ
ROVATA****HÁLÁVAL ÁLDOZZÁL.**

AZ ÓTESTAMENTOMI vallásos szer-
tartások keretei között, áldozati állatokra
volt szükség, amelyek a bűnöst helyette-
sítették az Isten előtt. Amióta Krisztus
Urunk erre a földre jött s a kereszten, az
emberiségért megáldoztatott, — ilyen ál-
dozatokat, Isten nem követel. De elvárja
minden embertől azt, hogy hálával áldoz-
zon. Vajjon hány ember lelkéből fakad
fel az igazi hála? A hálaadás napja a kü-
szöbön van. Vajjon hány embernek jut
eszébe Istennek hálát adni az életért, az
élet fenntartásáért, mindenért. Minden tö-
kéletes ajándék Istentől van, aki teremtet-
te a mennyet és a földet.

Hálával áldozni, hálát mondani s még
inkább: hálát érezni és adni Istennek,
csak kevés ember tud. Mennyire tele van-
nak az emberek önmagukkal! Mennyire
nem tudnak elszakadni valóban e testi vi-
lágtól s annak gondjaitól s mások be-
folyásaitól. Sokszor még a legszentebb

pillanatokban sem tudnak szabadon élni,
annyira leköti figyelmüket ez az anyagi
világ. Hát még a mindennapi életük! Az
van csak tele Isten iránt való hálátlan-
sággal, a hálátlanság megnyilatkozásaival!
Még sokszor, sajnos, a keresztyéneké is.

Az ember nagyon hálátlan Isten iránt,
már természeténél fogva is. Pedig mennyi
megszámlálhatatlan áldás veszi körül az
embert! Venné csak el Isten ezeket, — be-
nyomorultak is lennének! Ezek mellett még
mennyi leki áldást ad a jó Isten! Ki tudná
mindezeket papírra vetni; hol van az az
emberi nyelv, amely mindezt el tudná be-
szélni? Még a szenvedés is isteni áldás le-
het a maga helyén és mégis sokszor, mily
sok zugolódást terem az emberi szív! És,
ami a legfőbb, a legnagyobb, az Ur Jézus
Krisztus érettünk történt halála, nagy ál-
dozata, örök ok arra, hogy az emberiség
örök időken keresztül hálát adjon az Is-
tennek.

Testvér, a hálaadás napján és életednek
minden más napján is, szivednek oltárán
hálával áldozzál Istennek. (Zsolt. 50:14.)

NE KISÉRTSD AZ URAT, ISTENEDET.

KISÉRTENI, ez a fogalom azt jelenti,
hogy: próbára tenni, megpróbálni.

Az Ur megpróbál bennünket, mint meg-
próbálta a régi hívőket, Ábrahámot és a
többi istenfélő embereket, hogy meglássa,
meddig terjed iránta való hűségünk, en-
gedelmességünk, iránta való szeretetünk.

Az Ur megengedi a sátánnak is, hogy
minket megpróbáljon, mint ahogy hatal-
mat adott neki egyideig, Jób felett is. E-
rőnk felett nem enged ugyan kísérteni, de
erőnk mértékéig, igen.

Nekünk azonban nincs jogunk arra,
mogy az Urat kísértjük. Ő maga bizonyosá-
got tesz sokszor, sőt naponta sokszor, hü-
ségéről, hatalmáról, kegyelméről, — de
nékünk nem szabad mintegy próba elé ál-
litanunk Őt: hadd lássam, elég erős, vagy
elegendő jó vagy-e ezt vagy amazt megtenni!
Ez annyit jelentene, hogy egyrészt kétel-
kedünk az Istenben, másrészt: magunkat
föléje emeljük s Őt szolgálókká, sőt kísér-
leteink tárgyává tesszük.

Nem ez a mi dolgunk, testvéreim, hanem
inkább az, hogy higgyünk néki és benne,
próba nélkül is. Nagyon helyesen írta meg
a költő:

Ki kételkedőn boncolja Őt,
Annak választ nem ad,
De a hívő előtt, az Ur
Megfejtí Önmagát.

DR. RUSHBROOKE AGGÓDIK.

Dr. J. H. Rushbrooke, a Világ
Baptista Szövetség derék elnöke,
jegyzéket küldött a Dumarton Oaks-
ban ülésezett gyűlésnek, amely a
háboru utáni viszonyok és a béke
ügyében tartott értekezletet. A jegy-
zékben erősen kihangsúlyozta a
vallásszabadságot és annak igazi
gyakorlatát. Az állandó béke, sze-
rinte, ettől függ. A kereskedelem, az
egészséges külpolitika, a határvona-
lak megállapítása, a pénzgység és
az ezekhez hasonló dolgok fontosak,
de dr. Rushbrooke szerint, a vallás-
szabadság és az igazi vallási gya-
korlat, nemkevesebbé fontos. Sőt,
amint jegyzékében írja, — a vallás
sokkal inkább érdekli a köznépet,
mint bármi más az említettek közül.
Ezért: komoly vigyázatra inti a dip-
lomatákat.

Dr. Rushbrooke az első világ-
háboru befejeztével beutazta an-
nakidején az összes európai orszá-
gokat s tapasztalatból tudja, hogy
milyen sokat szenvedtek a baptista
testvérek és más felekezethez tar-
tozó keresztyének is éppen amiatt,
mert a békekötés alkalmával vajmi
keveset törődtek vezetőink a val-
lással. Imádkozzunk dr. Rushbroo-
ke-ért, de imádkozzunk az igazi
krisztusi békéért is.

AZ ÉLET ÉS HALÁL KÖNYVE.

A kínai törvényszékeken két nagy
könyv van. Az egyikbe, az "élet
könyvébe," azoknak a nevét vezetik
be, akiket a bíróság ártatlanoknak
talált. A másikba, a "halál könyvé-
be," azok kerülnek bele, akiket vi-
szont bűnösnek talált a törvény-
szék. De az egyetlen fontos kérdés
mégis az, hogy az Isten, az igaz Bíró
hogyan ítél majd felőlünk? Olvasd:
Mt. 26:60-75.

Szilárd, megbízható, elő-
kelő, demokratikus, magyar
betegsegélyező és életbiztosi-
tó társulat, amelyhez biza-
lommal fordulhat mindenki.

**R Á K Ó C Z I
SEGÉLYZŐ EGYLET**624 Bostwick Ave.
BRIDGEPORT, CONN.

A MULÓ ÉS AZ ÖRÖK

Az elyriai magyar baptista konvención, — 1944. aug. 13-án, vas. d. e. angolul prédikálta és az Evangéliumi Hírnök részére, magyarba átültette:

Dr. BUDAY-GRUBER Károly.

Befejező közlemény.

HOGY NÉMI FOGALMAT alkossunk az emberiség örült életberendezkedéséről, tegyük fel, hogy egy más világrendszer boldog légköréből való kíváncsi lény, látogatóba jön erre az eszeveszett földgolyóbisra. Szét akar nézni itten, hogy megtudja, miként forog ez a parányi földgömb a nap alatt. Felfedező utazást akar tenni annak megállapítására, hogy van-e ezen a ferdére billent, szédülten forgó földgolyóbison ész és értelem, vagy csupán csak a vak sors és az öntudatlan erők céltalan játékából áll ennek a világnak az életiramlása.

Különös látogatónk megfigyeléseit a természetvilágban kezdi. Itten igazán bölcsnek talál mindent. Bámulja a nagyszerű, megbízható, észszerű pompás rendszert. A vetés és az aratás meghatározott ideje, az évszakok — őszi, tavasz, nyár és tél, — pontos váltakozása, az éjszaka és a nappal rendszeres jövése-menése, a szelidfényű csillagok szabályos forgása, az apály és a dagály ritmikus hullámverése, a természetvilág ragyogó rendje, igazán elismerésre hangolja keblét. Ime, — úgy mond, — itten bölcs törvények uralma alatt mozog minden. A dolgok és események nem következnek zavaros összevisszaságban. Ez aztán igen! Majdnem olyan itt minden, mint ahonnan én jövök, — állapítaná meg őszinte elismeréssel. Nagyon kényelmesen és biztonságosan érezné magát, mint a tanítványok Jézussal, a megdicsőülés glóriás hegy-csucsán, ahol "jó nekünk itt lakni!"

De hagyná csak el a szép természetvilágot, — lejövén a hegytetőről a völgy ölébe, — és indulna felfedező utra a magát emberiségnek nevező kétlábu különös kis lények társaséletében, akkor azonnal meggyűlné szörnyen a baja. Tüstént keserű ellenmondások zápora zudulna fejére és gyötrelmes aggodalom nyilai járnák át a szívére. Látná, hogy

míg az emberiség egy része édes békét prédikál, a másik része véres háborút csinál. Látná, hogy míg a világ egyik fele lázas igyekvéssel hajókat épít és mindenféle gépeket gyárt, amilyen gyorsan csak teheti, a világ másik fele viszont, ugyancsak olyan lázas igyekvéssel, elsüllyeszti és összebombázza azokat, amilyen gyorsan csak teheti.

Látna egy világot, amelyben milliókat költenek évente arra, hogy meggyógyítsák a bélpoklosokat és a tüdővészesekeket, segítsék a vakokat, bénákat, süketeket, sántákat, hülyéket, nyomorékokat és tehetetlenekeket. Ez persze, mind, mind nagyon szép! De, míg egy kezével milliókat áldoz évente ez a világ, hogy visszaápolja az életbe a társadalom halni akaró tagjait, — a testileg, lelkileg alkalmatlan egyéneket, — a másik kezével viszont csak úgy szórja a milliókat, — nem évente, hanem naponta, — hogy borzalmas háborút folytasson, amelyben az élet legválogatottabb embervirágait, a társadalom és a faj legértékesebb, legügyesebb, legeszesesebb, legegészségebb példányait, az erőttől duzzadó, élni akaró, drága ifjúságot pusztítja halomra.

Boldogtalan látogatóknak mostmár keveredni kezd a gyomra . . . Nem is nézheti sokáig ezt az örültséget, hanem kapja magát és — köd előtte, köd utána, — úgy elillan erről a földről, hogy a villám sem képes versenyezni vele. Visszaszáll békés otthonába és lihegve mondja-mondogatja uton-utfélen minden ismerősének, hogy ez a kótyagos földi emberiség, ebből a szerencsétlen bolygóból örültek házáat kalapált össze magának s ha valaki gyanusán viselkednék bárhol a nagy világegyetem bármely bolygóján, hát csak a földgolyóra kell toloncolni.

De menjünk tovább. Mivel napjainkban az azelőtt soha nem hallott, páratlan rombolás járja, könnyen arra a keserű következtetésre vete-medhetik az elhamarkodott felfogás gondolatmenete, hogy a világegyetem szívdobbanása és érlüktetése, csak a rémes rombolás rettentő ritmusát veri! Rombolás, rombolás, rombolás az ur a nagy mindenség felett! De az effajta selejtes gondol-

kodás nemcsak téves és helytelen, hanem bűnös és istentelen is.

Igaz, hogy egy bomba levegőbe röpíthet, egyetlen földrengető robbanással egy ősi templomot, amelynek építéséhez nemzedékek hosszú sora járult hozzá. Igaz, hogy egy orkán kitephet néhány percig tartó, dühöngő tombolása közben, százados tölgyeket. Igaz, hogy egy dühös villámcsapás, egyetlen szempillantás alatt, kettéhasíthat ősi sziklaormokat, amelyek ezredeken át álltak a viharban. Igaz, hogy a pusztító erők drámai hirtelenséggel és lélekzetet elállító alapossággal végzik lesújtó hatású munkájukat. Bármint legyen is, tény az, hogy a romboló erők, nem az élet győztes erői, hanem a halál gyilkos hóhérai.

Nem a rombolás képezi az élet alapját, hanem az építés. A rombolás hirtelen jön és hirtelen távozik. Az élet lassan áll elő és állandóan uralkodik. A rombolásnak ideiglenes dicstelen hatalma van csupán, míg az élet és építés dicső hatalma örök. Az egyik ördögi, a másik isteni. Az egyik elmulik, a másik megmarad. Az építő erőkben áll előttünk az Isten kegyelmének és jóságának fénylő jelképe, amint a Megváltó gyakorolta azt, amidőn lejött a megdicsőülés hegyéről a szenvedések völgyébe, hogy segítsen és viszont, felment a vesztőhelyre, — a kinos Golgothára, — hogy minden benne hívót üdvözítsen és örökre megmentsen saját vére és élete árán!

Jeremiás próféta könyvének első részében, a tizennegyedik versben, ezeket jegyzi fel: "Szóla továbbá az Ur nékem és mondá: Mit látsz te, Jeremiás? És mondék: Mandulavesszőt látok én!" Ugy van, mandulavesszőt, virágot, rügyfakadást, virulást, életet; noha Izrael nemzeti dicsősége hervadásba hullott. Az ország a pusztulás és a halál reménytelen képét mutatta, de Isten továbbra is csak az élet és virulás örök hatalmát tárta Jeremiás próféta elé, a mandulavessző látomásában.

Mintha csak most is, amikor szét-nézünk a világ véres csatamezein és látjuk a hátborzongató halálaratást, a rémséges romhalmazokat és a füstös falcsonkokat, — így szólna

hozzánk az Isten: "Ne higgyétek, hogy ez mindig így lesz. Sőt attól sem rettegjétek, hogy ez sokáig így tart. Ennek vége kell, hogy legyen. De az életnek nem lesz vége soha. Ime a virágok most is nyílnak, a fák leveleznek tavasszal, a madár dalol az erdő mélyén nyáron és a gyümölcs érik az ágakon ősszel. Ime, a nap még mindig ragyog és a csillagok fénylenek az égboltozaton. Ime, ezek azok, amiket az emberiség soha el nem pusztíthat, soha meg nem állíthat, soha meg nem akadályozhat. A csattanó bimbó, a fakadó rügy, az előtörő örökös élniakarás, a sebeket begyógyító, új évszakokat és életlehetőségeket nyújtó isteni kegyelem csodás varázsát nem törheti össze soha balga emberi kéz és okatlan emberi ész. Én élek, azt mondja az Ur, és ti is élni fogtok! Élni, élni, élni fogtok!

Nem a bombavető repülőgépek, lángokádó tankok, gyilkos fegyvergolyók, rommálott városok, hontalan, reménytelen halandók, összeomló épületek röpökdő üvegszilánkjai és recsegő-ropogó hulladékaik alá temetett szerencsétlen áldozatok adják meg a világegyetem értelmét. Azok csupán a pillanatnyi elmezavar bizonyítékai, melyből a föld népeinek egyszer ki kell józanodniuk. A könny és a vér eme vad világának borzongó hátán, a halálnak eme rémes, rideg völgyében, ahol állandóan rettegnünk kell "a dögvészről, amely a homályban jár és a döghaláltól, amely délben pusztít" Zsolt. 90:6,) ebben a siralomvölgyben könnyű azt mondani: "Rémséges, borzalmas, gonosz, gyalázatos állapot, dehát bele kell nyugodnunk: ilyen az élet!" A valóság az, hogy éppen ez az, ami nem is hasonlít az élethez! Nem, nem, nem ilyen az élet! Csak a halál ilyen . . .

Például, ha azt hallanók, hogy egy lőszergyárban vagy kémiai laboratóriumban robbanás történt és ezrek odavesztették életüket, mit mondanánk? Azt mondanók, hogy valami hiba történt. Valaki nem volt elég óvatos. Valahol szabálytalanságot követtek el. Hanyagság és gondatlanság vagy pedig tudatlanság okozta a szerencsétlenséget. Amikor meggondolt, figyelmes, hozzáértő,

szaktudó munkások szabályszerűen végzik dolgukat, — vagyis a fennálló természeti törvényekkel összhangban működnek, — akkor a dolgok nem robbannak az arcába, nem égetik ki a szemét és nem okoznak végzetes kimenetelű szerencsétlenségeket.

Amíg vigyázunk, addig elkerüljük a veszedelmet ott is, ahol sok a veszély. Viszont, mihielyst könnyelműekké és gondatlanokká vállunk, ott is veszélybe kerülhetünk, ahol látszólag semmi veszély nincsen.

A gonoszság erőinek romboló hatalma tagadhatatlan tény és valóság. Helytelen volna szépítgetnünk a csunyát és eltagadnunk a valót. A gonoszság sok bajt okoz az életben. A világmindenség egészen másként festene, ha nem volna gonoszság benne. De azért mégsem az élet és a világmindenség a hibás. Nem ott van a baj, hanem egyedül az emberiség agyában, szívében, lelkében és eljárásában keresendő az ok. Ismerjük el, hogy: "Megsokasult az ember gonoszága a földön és, hogy (az ember) szíve gondolatának minden alkotása — szüntelen csak gonosz." (Móz. I. 6:5.) Ilyen a modern emberiség is. Nemcsak a Noé előtti nemzedékek fiai voltak ilyenek. Ennek a modern emberiségnek a felfogása is rothadt. Ennek a modern emberiségnek a "hite" átkozott ördöghit és nem áldott istenhit, ezért van ilyen pokol ezen a földön, ahol egyébként mennyország lehetne.

A büzlő moslékosvályu és a rőfögő disznónyját alantas társasága, amelyhez lesülyedt, eléggé tényleges valóság volt a megkerült, lezüllött, nyomorult, rongyos, éhes tékozló fiú élettapasztalatában, de éppen olyan undorító és kiábrándító is volt mindaz, amikor feleszmélt, magához jött és észére tért. Ekkor ébredt rá, hogy az édesatyáiház hívogató fénye, édes melegsége, áldott nyugalma, melyet oly hűtlenül elhagyott és az atyai szív édes jósága, melyet oly pogányul sárbataposott, még igazibb valóság — és kíváncsiabb is. Ekkor zokogott fel, hogy: "Elmegyek Atyámhoz és mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened!" Fel is kelt, el is ment azonnal és az-

után boldog és megelégedett volt odahaza, amíg csak élt.

Az emberiségnek is így kell tennie, ha sorsán javítani akar. Ezért hirdetjük mi az Atyaistenhez való megtérést, a bűnök bocsánatát, Krisztus megmentő kegyelmét és a Szentlélek megvilágosító bölcsességét. Hirdetjük a megfeszített Krisztust, aki a Golgotha halmáról szeliden hajlik le a bűnök völgyébe még ma is, hogy üdvösséget kínáljon minden megértő embernek, aki csak elfogadja hittel, bűnbánattal az Ő kegyelmét és a veszedelemből vezető utról feléje fordul, hogy az örökélet útját kövesse.

Elmélkedésünk célja nem az, hogy valami ambiciózus körutazást végezzünk a világegyetem titokzatosságainak a kifürkészésére, hanem, hogy áhitatos, csendes látogatóba kopogtassunk be halkán, szívünk szentélyébe. Lélek, mondd, hogyan állsz a hitélet terén? Milyen állapotban van reményed és bizalmad? A divatos kétely és ragályos aggodalom nyavalyái nem fertőzték meg bensődet? Hiszel még a Szépben, Jóban, Igazban? Hiszel az Istenben? Hiszel a Krisztusban? Hiszel az örök életben? Hiszel az evangéliumban? Hiszel a láthatatlan valóságok örökkévalóságában, míg a láthatók elmúlása felett kell könnyezned? Hiszel?

Ha pedig hiszel, kedves testvérem: Kérlek, mondd, miként hiszel? Miként hiszel a Krisztusban, Istenben és az evangéliumban? Mint valami érdekes, különös, kedves, törekeny csecsebecsékben, miket a háború és baj idején selyempapírba csomagolva, gondosan félre kell tenni az utból? Milyen erős az Isten, akiben hiszel és milyen erős hittel hiszel Benne?! Vajjon van-e az isten erőből benned is valami és mennyi és miként nyilvánul az meg? Vajjon van-e az evangéliumnak látszata rajtad? Van-e Krisztusnak hatalma a te életedben? Van-e az Istennek valami köze az életküzdeldmeidhez? Van-e a Szentléleknek szava a szívedhez, amikor szomorú vagy?

Azt mondod, hogy te evangéliumi keresztyén vagy! De van-e az evangéliumnak megfelelő helye érzéseidben, gondolataidban, törekvéseid-

ben, céljaidban, vágyaidban és reményeidben? Vajjon elegendő-e a benned levő evangélium ahhoz, hogy hatalmas erő és megdönthetetlen tény gyanánt szilárd, nyugodt, édes, tiszta, boldog és reményteljes legyen az életed a rémséges háborus viszonyok idegölő aggodalmai ellenére is — és állandó bizonyossággal, rendületlen bizalommal nézzél egy dicsőséges örök jövő felé?! Elég a benned levő evangéliumi hit mindehhez

Az istenség szép külsejét meglehet, viseled. De hordozod-e bensődben annak világverő erejét is? A hit szava pereg az ajkadról, de annak bátorító hatása ott áll-e állandó őrségen a lelked mélyén, hogy szíved békéjét meg ne ronthassa, el ne rabolhassa senki, semmi?! Hiszel a Krisztusban, mert hiszen hívő vagy. Azt is hiszed, hogy Ő téged megmentett egykor. De hiszed-e, hogy ma is megmenthet és meg is tarthat örökre? Hiszed-e, hogy Ő megmenthet bárkit és mindenkit, akiben csak emberi lélek lakozik? Prédikálsz-e, hirdeted-e Őt ily módon embertársaid előtt? Vagy pedig csak titkon vagy hívő. Nem tudja senki, hogy az vagy. Talán sokszor magad sem tudod...

Vajjon egyáltalán van-e megfelelő, szilárd alapunk, amelyen biztonságga megállhatunk mindvégig, mint hívők, bár körülöttünk minden inog és hullik a porba? Ha igen, mi az? A vallás, az egyház, a ceremóniák és dogmák sokszínű tömkelege? Nem, nem! Nem a vallás. Még a keresztyén vallás sem! Nem az egyház. Nem is a fényes egyházi berendezkedés. A bámulatra méltó rítusok és bölcs dogmák sokasága sem. Nem, nem ezek azok, amelyekre biztosan építhetünk, amelyeken megállhatunk. Nem ezek azok, amelyek örökkévalók. Ezek is változnak. Ezek is elmúlnak. Ezek is korlátozott körben mozognak, ideig-óráig csupán.

Mi az, ki az, ami és aki nem változik, hanem áll, él, hat, működik és megmarad örökké? Isten szeretete és a Krisztus isteni személyisége! Benne, aki a Jézus Krisztus által jelentette ki Magát, megbízhatunk mindig. Benne nem csalódhatunk

soha! Benne megnyerünk és általa bírnunk mindent. Krisztus a mi kívárvárunk! Krisztusban magában kell hinnünk. Ő a mi egyedüli igaz reményünk, életünk, üdvünk. Egyedül Ő az, aki átnyújthatja karjait a századokon, az élet bajlódóihoz és megfáradottaihoz és mondhatja igazán: "Jöjjetek énhozzám... és én megnyugtatlak titeket." Egyedül Ő az, aki ott állhat a földkerekség legfőbb árnyai között és intheti az emberek bohó, tévedező fiait: "Én vagyok a világ világossága! Én vagyok az út!"

Egyedül Ő az, aki ott állhat az élet lelketháborító és elmét összevaró bonyodalmas, nagy-nagy zsi-vájában és mondhatja a tévelygésekben szédelgő, félrevezetett, elámitott, megcsalatkozott és kiábrándult emberiségnek: "Én vagyok az igazság!" Egyedül Ő az, aki ott járhat valamennyi korszak megszülető és elhaló nemzedékei közt és hangoztathatja megcáfolhatatlanul: "Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki énbennem hisz, ha meghal is él. És valaki csak hisz énbennem, soha meg nem hal."

Ez az a Krisztus, akiben mi hihetünk rendületlenül, akiben hiszünk is és akiben mindörökké kell hinnünk.

Nem egy vallásos ábránd, nem is egy ájtatos vágyakozás, nemcsak holmi szertartásbeli vagy természetfeletti elérhetetlenség, hanem egy hozzánk lehajló, minket megértő, velünk érző, együttműködő, együttélő, segíteni képes, mindenható isteni Személyiség ez a mi Krisztusunk, akiben mi hiszünk. Bármilyen kísértésünk, próbánk, megbotlásunk, bűnünk és bajunk idején Ő segíthet rajtunk, megmenthet és megtarthat minket.

Ezzel a Krisztussal egyszer mindenkinél számolni kell. Ha nem előbb, hát utóbb. Ha nem az életben, hát a halál után. Ezt a Krisztust egyideig ugyan kikerülheti mindenki, de véglegesen el nem kerülheti senki Örök sorsod fonálszálát Ő tartja kezében. Üdvösséged kulcsa Nála van. Kérdéseidre Ő adhat feleletet. Szívednek Ő nyújthat gyógyírt. Életednek Ő adhat helyes irányt. Ő segíthet rajtad. Sőt kizárólagosan

csakis egyedül Ő segíthet. Jöjj Hozzá, menj Vele, maradj meg Nála, lélek. Aztán engedd azt is, hogy Ő hozzád jöhessen, veled mehessen és nálad maradhasson. Ebben van az örök élet!

Az emberek jönnek és gyorsan tova is mennek. A divatok feltűnnek és eltűnnek. A civilizációk a magasba törtetnek és a mélybe hullanak, mint például Egyiptom, Babilon, Jeruzsálem, Róma, Athén és mindezeknek a modern verziója. A hódítók jönnek, látnak, győznek és ugyanolyan gyorsan rájuk is jön, őket is meglátja és legyőzi egy másik hódító. Az emberi gondolkodás nyugtalan ingája széles ívben lendül erre is, arra is, valamennyi nemzedék jelentős nagy vagy jelentéktelen kicsi napján. A földi változások és a soha meg nem állapodó emberi felfogások láthatárán túl, — a hitbeli meggyőződés örökké fénylő egén, — csupán ez az egyetlen tény ragyog változatlan biztossággal, hogy: "Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz!"

Az evangéliumok eme dicső Jézusában az égi Isten lejön a földi emberhez, — és, aki Őt megismeri, vele megbarátkozik, benne bizik, neki engedelmeskedik, vele jár, — az az ember megtalálta az élet egyetlen igaz, helyes, jó és boldogító útját. Az Ő társaságában élve az árnyak eltűnnek, a megdicsőülés hegycsúcsának fénye és békéje hatol a felkavart, fájó, félénk lélek mélyébe és az emberi élet fölé boruló felhőknek legalább is ezüstös a szegélyük. A biztató isteni gondviselés napsugara állandóan ott ragyog a szív egén és bearanyozza a hívő ember boldog jelenjét és örök jövőjét. Ez a világ változhat, sőt el is mulhat, de Krisztus mindörökké ugyanaz marad!

Eljön a nap, amikor a háborúnak vége szakad, az öldöklések megszűnnek, a könnyek felszáradnak és a világ összes bánata eltűnik. De a Krisztusban való öröm és hit csodás diadalma, mely minket éltet és üdvözít, megmarad mindörökké!

**RENDELJE MEG MÉG MA
AZ EVANGÉLIUMI HIRNÖKÖT!**

GYÁSZJELENTÉSEK

YOUNGSTOWN, OHIO.

AZ ŐSZI vihar megrázta a fákat és lehullottak a megsárgult falevelek. A halál vihara pedig gyülekezetünk fáját rázta meg és ismét leesett róla egy érett gyümölcs. Alighogy eltemettük Nyitrai tv.-nőt és könnyeink még fel sem száradtak, máris újra gyászbaborult gyülekezetünk. Ezuttal Cserpák Jánosné tv.-nőt hívta haza az Ur körülből. Cserpák tv.-nő 60 életéből 30-at élt az Urnak. Egyike volt azoknak, akik a youngstowni gyülekezetet megalapították és annak felvirágoztatásán fáradoztak. Nagy veszteségnek tekintjük tehát az ő elköltözését. Azonban, ami itt veszteség, az a mennyben nyereség. Ez a mi vigasztalásunk.

Temetése nagy részvét mellett ment végbe, amenyiben testvérnőnk közismert egyéniség volt a youngstowni magyar társadalomban. A felravatározás Szabó István tv. temetkezési intézetében volt és onnan, rövid istentisztelet után, nagy autómenet kísérté templomunkba. A zsufozásig megtelt templomban Rev. Botka József szívbe markolóan hirdette az Ur vigasztaló ígését. Rev. Fodor Gábor vezette az istentiszteletet és rendkívül nagyhatással bucsuztatta el az elköltözöttet az élőkötől.

Megrendítő esemény volt szemlélni, amikor derék szál tengerész fia, (Chief Paddy Officer rangban) teljesen össze-

törve, hangosan zokogva bucsuzott el édesanyjától. Egy másik fia pedig Olaszországban siratja édesanyját. Két katonafián kívül gyászolja egy itthonlevő fia, kedves férje, nővére és rokonsága. Adjon az Ur édes nyugodalmat elhunyt testvérnőnknek a feltámadás napjáig. (FG.)

WALLINGFORD, CONNECTICUT

SZOMORU szívvel jelentjük szövetkezetünkhez tartozó testvéreinknek, hogy idb. Fodor Gábor testvérünket, október 29-én, életének 60-ik évében, haza szolgáltatta az Ur. Testvérünk még fiatal volt, amikor elfogadta Jézust személyes Megváltójának. Hűségesen kitartott a próbák között is. A gyülekezet egyik legtevékenyebb tagja volt. Nemcsak buzgón imádkozó, de munkálkodó is.

E téte, mint világosság a sötétben, úgy fénykedett munkahelyén és minden helyen, ahol megjelent. És így, emléke örökre megmarad sziveinkben.

A temetési gyászbeszédet Biró Mihály, a gyülekezet pásztorja, végezte úgy a temetkezési kápolnában, mint a templomban. Mig a sarkertben, alulírott szolt vigasztalásul a nagyszámu gyászoló közönséghez. A koporsó körül, a hű hitvestárs mellett, öt gyermek jelent meg, — mig a hatodik tengeren túl, a haza szolgálatában van és nem is tudja talán még, hogy édesapja már elköltözött.

Az Ur vigasztalja meg a megsomorodott sziveket. Az elhunytat gyászolják, szeretett feleségén és gyermekein kívül, nagyszámu rokonsága és jóbarátai. Emléke legyen áldott! (S. Á.)

A szerkesztő postája.

A. TORNIAI, Buenos Aires, Argentina. — Cikkeket és missio hireket nagyon szívesen közlünk lapunkban. Kérjük azokat ritkított sorosan, írógépen megírni. Szeretnénk tudni, hogy vannak-e ott magyar baptista gyülekezetek? Ha igen, hány és hol? Az Evangéliumi Hírnököt szívesen küldjük.

MINDENKINEK. E lap részére szánt összes kéziratokat a főszerkesztő pontos címére kérjük. Minden duplasoros gépirással legyen írva. Ha ez lehetetlen, akkor a tollal írt kéziratokat tisztán, olvashatóan sziveskedjenek beküldeni, szintén ritka sorokkal írva, mert a nyomdai munka ezt így kívánja meg és nincs időnk a kéziratok

Az önző egyén nem tud igazán szeretni!

átírására. A rosszul írt cikkek és hírek közléséért nem vállalunk garanciát. Lapunk 1-i száma mindig a megelőző hó 20-ik napján, a 15-iki szám pedig mincég a hó 8-ik napján ZÁRÓDIK. Azok a cikkek és hírek, amelyek az itt közölt dátumok után futnak be, csak a következő számban lesznek közölve. Tisztelettel a Szerk.

EAST 79th and GRAND
SERVICE STATION

Tire — Battery — Sales & Service
Irja fel címünket és telefonszámunkat,
keressen fel mielőbb, parancsoljon és
mi örömmel állunk szolgálatára
TOMORY és KLIMEK
2749 East 79th St., — Cleveland, O.
Tel. ENdicott 9463

ELSŐ MAGYAR
TEMETKEZŐ VÁLLALAT

FRAZON & YELENIK
519 Ontario St.—Buffalo, N.Y.

Frank J. FRÁZON, Licensed Mgr.
Albert YELENIK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:
Riv. 1022

Impozáns temetések—Mésékelt árak

PÉNZTÁRNOKOK
CIMEI:

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

Rev. Alexander KINDA
357 Alpine Street,
PERTH AMBOY, N. J.

SZÖVETSÉGI PÉNZTÁRNOK:

Rev. Arthur STUMPF
14. Silliman Ave.,
BRIDGEPORT, CONN.

MENHÁZI ÉS ÁRVAHÁZI:

Rev. Frank VER
818 N. Broadway
DAYTON, OHIO.

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOKA:

Mrs. Michael Major
38 Hartwell St.,
NEW BRUNSWICK, N. J.

Az amerikai magyarság között

AZ EGYETLEN

protestáns jellegű országos intézmény, amely törvényes tartalékkal rendelkező életbiztosítást nyújt tagjainak és őket betegségekben is részesíti.

AMERIKAI MAGYAR
REFORMÁTUS
EGYESÜLET

1726 Pennsylvania Ave., N. W.
WASHINGTON 6, D. C.

25 ezer tag, 2 millió dollár tartalék